

[Elisabeth Arnold]

des, således at det ikke er noget, de først senere skal tage stilling til.

Jeg synes, at beslutningsforslagets tekst er meget bastant. Fru Ebba Strange og andre var inde på spørgsmålet om, hvordan vi kan sikre barnet den tætte kontakt til begge forældre. Jamen det kan vi da overhovedet ikke sikre. Vi kan prøve at få nogle mennesker til at påtage sig deres ansvar, og vi kan sikre, at lovgivningen bliver sådan, at det bliver lettere for folk at påtage sig deres ansvar, mere naturligt for dem at se, hvor deres ansvar ligger. Men vi kan aldrig sikre, at forældre altid tager sig ordentligt af deres børn, og vi kan ikke sikre, at folk opfører sig fornuftigt.

Jeg vil gerne opholde mig lidt ved det, som også andre ordførere har været inde på: at der er mange par, der får børn uden at være gift. Det er der en fuldstændig logisk og naturlig forklaring på, idet vi igennem mange, mange år har tillempet både vores skattelovgivning, vores boliglovgivning og vores sociallovgivning i mere og mere individuel retning. Der er ikke skat på ægteskabet mere, der er ikke ret mange økonomiske konsekvenser af hverken at gifte sig eller lade være. Folk, der gifter sig nu, gifter sig, fordi de synes, det er rigtigt, og fordi de følelsesmæssigt forbinder noget med det. Der er ingen økonomiske konsekvenser, der er ingen, der bliver straffet ved at indgå ægteskab, og sådan skal det være.

Vi ser med stor interesse og opmærksomhed på dette beslutningsforslag og tilsiger en grundig og positiv udvalgsbehandling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er enig med flere andre ordførere i, at det menneskeligt set er et meget vigtigt forslag, vi behandler her. Men det er områder, hvor vi ikke sådan uden videre kan lave en lovgivning, som løser de opståede problemer. Det, vi reelt kan gøre, er ved lovgivning at prøve at mindske de skader, som opstår ved skilsmisse eller andre familiebrud. Der opstår skader for barnet eller børnene. De kan være større eller mindre, og vi kan ved lovgivning prøve at begrænse skaderne. Det er en pessimistisk betragtning, jeg fremlægger her, men jeg mener, det er mest realistisk.

Jeg er selv usikker på, hvordan man kan gøre det lovgivningsmæssigt. Når det hedder, at man skal sikre barnet den tætte kontakt til beg-

ge forældre, er det en ambitiøs målsætning. Der kan opstå problemer, som vanskeliggør det i praksis, f.eks. hvis den ene af forældrene bor på Bornholm og den anden i Skagen; skal barnet så flytte mellem de to steder. Jeg tror, vi hurtigt kan blive enige om, at dér må man finde ud af, at barnet skal bo det ene sted. Med den øgede internationalisering kan afstandene være endnu længere end i dette eksempel.

Der kan også være sådanne forhold mellem forældrene, at det kan være en lidelse for barnet at skulle skifte fra den ene forælder til den anden. Jeg har i mit arbejde som præst talt med ganske mange forældrepar og deres børn, og man ser ofte, at der ikke nødvendigvis er én løsning, der er det mindste onde. Det bedste ville være, hvis vi kunne intensivere rådgivningen, dels for at forebygge skaderne og dels for at hjælpe folk til at få løst problemet, når det opstår. Der er situationer, hvor et ægteskab reelt er brudt, og dér må man også formelt opløse det som det mindste onde. Der er brug for megen hjælp for at komme igennem den opløsningsfase, uden at man kommer ind i en forfærdelig nervekrig om børnene med advokater på begge sider for at kunne sejre over den anden. Vi må se, om vi kan yde mere rådgivningsmæssigt i sådanne situationer, og om vi kan lære af, hvordan man gør i andre lande. Det er udmærket, at vi får en drøftelse af disse ting, og jeg vil gerne complimentere Socialdemokratiet for at have fremsat dette forslag.

Jeg vil dog tilføje, at nogle af formuleringerne er noget håndfaste, og der er også nogle, jeg er betænkelig ved, men vi vil i Kristeligt Folkeparti være meget optaget af, at vi går hele regelsættet igennem og ser, om vi kan mindske nogle af de skader, som kan opstå for barnet. Hvis vi gennem bedre rådgivning både kan forebygge og hjælpe folk igennem krisen, er det nok den bedste medicin, vi kan yde i den situation.

Afslutningsvis skal jeg meddele, at CD desværre er forhindret i at deltage i denne debat, men CD vil med engagement og interesse kulegrave de forskellige spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne indlede med på Socialdemokratiets vegne at takke for modtagelsen af det socialdemokratiske beslutningsforslag. Jeg er